VĂ PREZENTĂM:

ECHIPELE PROMOVATE ÎN CATEGORIA B

VICTORIA ROMAN

DUPĂ UN DECENIU ŞI JUMĂTATE...

În anul 1952, oraşul Roman rămînea fără competitoare în categoria secundă a ţării, prin retrogradarea reprezentantei sale. O curiozitate: pe atunci, actualii mezini ai promovatei, Romeo Otic şi Ioan Molnar, erau în vîrstă de... 4 ani. Au urmat ani de aşteptare şi speranţe. Un deceniu şi jumătate a trebuit să treacă pentru ca, în sfîrşit, romaşcanii, şi ei mari iubitori ai fotbalului, să salute reintrarea formaţiei lor în rîndul acelor socotite a fi al doilea eşalon al fotbalului naţional. E lesne de închipuit cîtă bucurie a stîrnit această performanţă printre locuitorii Romanului, cîte speranţe de progres sportiv au reînviat în inimile suporterilor locali pentru că, în fond, întrecerea din „B" nu are alt scop decît pe acela al promovării în „A".

Succesul „Victoriei" nu are un caracter întîmplător. Echipa romaşcană a întrunit calităţile necesare cuceririi titlului de cea mai bună formaţie a seriei estice a categoriei C. Tînără ca medie de vîrstă (21,5 ani), plină de elan, ea şi-a cucerit simpatia printr-o evoluţie constant bună. Adeptă a jocului ofensiv, deschis, Victoria Roman a oferit în majoritatea întîlnirilor susţinute un fotbal care a satisfăcut pe inimoşii săi suporteri. Este un merit nu numai al jucătorilor ei, disciplinaţi şi sîrguincioşi la toate antrenamentele, ci şi al antrenorului TIBERIU CĂPĂŢÎNĂ, un bun tehnician şi un foarte priceput pedagog.

Noi, cei care le-am urmărit cu atenţie munca şi rezultatele obţinute, îi felicităm sincer şi le urăm o comportare la fel de frumoasă în categoria B.

Vă prezentăm acum lotul echipei Victoria Roman: **Mihail Mălai** şi **Constantin Igna** (portari), **Traian Ionescu, Gheorghe Iancu, Nicolae Lungan, Marian Popescu, Ştefan Şerban, Ioan Lupaş, Spiridon Mihalache** (fundaşi), **Gheorghe Panciu, Iosif Fiilöp, Gheorghe Tusz** (mijlocaşi), **Elemer Osztian, Mircea Creţu, Ionică Periat, Ioan Molnar, Alexandru Csenteri, Victor Streinu, Dumitru Năstase, Romeo Otic** (înaintaşi).

GEORGE GROAPĂ
corespondent

OLIMPIA ORADEA

MEREU ÎN FRUNTEA CLASAMENTULUI

Iubitorii de fotbal din oraşul Oradea şi mai ales muncitorii fabricii de încălţăminte „Solidaritatea" din localitate, au luat cunoştinţă cu satisfacţie deplină, de promovarea echipei Olimpia Oradea, în categoria B a campionatului republican. Componenţii acestei echipe au reuşit o performanţă mai rar întîlnită: din prima etapă şi pînă la terminarea întrecerilor din seria sa s-au situat în fruntea clasamentului, apărîndu-şi cu succes postura de lider.

În cele 26 de etape echipa, în general, a dat randamentul scontat. Cei mai valoroşi componenţi ai săi au fost jucătorii Simion Pugna, Adalbert Dull, Liviu Petrică şi în 20 de etape, portarul Paroszlai.

Vă prezentăm mai jos lotul echipei, care a contribuit la realizarea acestui frumos succes, apreciat de numeroşii simpatizanţi ai sportului cu balonul rotund din oraşul şi regiunea noastră.

Rudolf Paroszlai, Ştefan Boroş — portari; **Florian Firoş** — portar, în 13 meciuri a fost rezervă; **Tiberiu Bokor** — fundaş, **Tiberiu Földvari** — fundaş central, **Ladislau Köszeghi** — fundaş, **Ludovic Szakacs II** — fundaş, **Simion Pugna** — mijlocaş, **Adalbert Dull** — mijlocaş, **Ioan David** — extremă dreaptă, **Liviu Petrică** — înaintaş central, **Sigismund Szakacs III** — înaintaş central, **Iosef Medves** — înaintaş, **Iosif Kun** — extremă stîngă, **Ludovic Tanczos** — mijlocaş, **Adalbert Kelemen** — fundaş, **Iosif Szakacs I** — mijlocaş, **Gheorghe Bodor** — fundaş, **Iosef Balaş** — fundaş. Vîrsta medie a echipei, 26,3 ani.

Acest lot de jucători a fost antrenat de tînărul antrenor IOSIF KECSKEI (34 ani), care a reuşit să-şi impună punctul de vedere, imprimînd echipei o concepţie de joc care i-a asigurat o comportare constantă atît în deplasare cît şi pe terenul propriu. Comportarea exemplară a acestuia, atît pe terenul de sport cît şi în viaţa particulară, a făcut ca el să devină stimat şi apreciat de jucători. Munca sa conştiincioasă şi plină de elan a contribuit în mod direct la succesul realizat. Pe lîngă activitatea antrenorului Kecskei, trebuie să evidenţiem şi ajutorul preţios dat de către instructorul voluntar **Ştefan Maior**, care a fost de un real folos echipei şi antrenorului.

Pe lîngă aceşti factori, care au contribuit direct la succesul acestei formaţii, nu putem trece cu vederea activitatea laborioasă a conducerii secţiei în frunte cu **Grigore Pop** (preşedinte), **Ioan Nagy, Alexandru Sebeşi, Henrich Müller, Ştefan Bende** şi **Andrei Csizar**, care şi-au văzut încununate efortul şi munca depuse, prin promovarea echipei în campionatul categoriei B. Amintim de asemenea sprijinul efectiv dat acestei secţii de către consiliul asociaţiei sportive, comitetul de partid şi conducerea administrativă a fabricii de încălţăminte „Solidaritatea" din Oradea.

Prin promovarea echipei în categoria secundă republicană, implicit conducerii secţiei, jucătorilor şi antrenorilor, le revin sarcini sporite pentru a putea face faţă în mod onorabil acestui loc ocupat, pentru a reprezenta cu cinste fotbalul orădean.

ILIE GHIŞA
corespondent

FOTBALUL GĂLĂŢEAN ÎN „HORA" RETROGRADĂRILOR

Dacă săptămîna trecută scriam despre o regiune (Bacău) unde satisfacţiile iubitorilor de fotbal — pentru performanţele pe plan local — sînt dintre cele mai vii, acum avem ocazia să scriem despre o situaţie aflată la antipodul celei de la Bacău. Este vorba de fotbalul gălăţean al cărui prestigiu a fost serios „şifonat" în urma rezultatelor slabe obţinute de echipele din regiune în această primăvară.

Rezultatele sînt, într-adevăr, de natură să decepţioneze.

Două dintre cele trei echipe din regiune evoluînd în categoria B — OŢELUL GALAŢI şi PROGRESUL BRĂILA — au retrogradat, cea de a treia — SIDERURGISTUL — a fost întrecută pe potou în pasionanta sa întrecere cu Dinamo Bacău pentru promovare în categoria A, o echipă de categoria C — FLAMURA ROŞIE TECUCI — a retrogradat în campionatul regional, **celelalte formaţii de „C"** — GLORIA C.F.R. GALAŢI, UNIREA FOCŞANI şi ANCORA GALAŢI — **avînd evoluţii neconvingătoare,** „de pluton".

Începînd cu echipele care au prilejuit cele mai mari insatisfacţii vom da... prioritate echipei gălăţene Oţelul. După cum bine se ştie, Oţelul a terminat returul acestui campionat însoţită de un cor critic la adresa „performanţelor" sale nesportive, dintre care maniera de joc în partida cu Dinamo Bacău — care a avut drept primă consecinţă suspendarea terenului propriu pînă la sfîrşitul campionatului — continuînd cu subtilizarea vinovaţilor de degenerare a acestei partide (vezi cazul Ionică) au fost elementele cele mai pregnante. Ceea ce-i de subliniat este faptul că aceste ultime întîmplări, departe de a avea un caracter... întîmplător, au avut cauze latente, detectate de mult, dar privite fără simţ de răspundere, cauze care „au lucrat" în timp iar efectele cele mai „strigătoare" s-au produs de abia în ultima vreme. Se ştia de multă vreme că la Oţelul media de vîrstă a jucătorilor — 28 de ani! — reprezintă un record absolut pentru toate echipele de categorie republicană şi se cunoştea tot atît de bine faptul că majoritatea acestor jucători au fost recrutaţi printre fotbaliştii de care alte echipe au dorit să scape.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

La aceste grave cugetări, noi vom adăuga o întrebare: oare nu se ştia, de astă-toamnă, că mulţi jucători de la Oţelul fac parte din categoria aşa-numiţilor fotbalişti mercenari?

Răspuns fără echivoc: se ştia foarte bine!

De ce nu s-au luat măsuri din timp şi s-a aşteptat să treacă şi ceasul al 12-lea pentru ca să vină vremea hotărîrilor?

Răspuns complex: pentru că situaţia echipei Oţelul a fost privită — dinăuntru (de către conducerea echipei) şi dinafară (de către organele U.C.F.S. regionale) — cu indiferenţă, cu neglijenţă şi cu lipsă de răspundere.

Astăzi, concluzia este că munca trebuie reîncepută de la zero.

Progresul Brăila este cea de a doua echipă care retrogradează din „B" în „C". Este oare, în cazul acestei echipe, vorba de vreun factor-întîmplare sau avem şi aici de-a face cu un efect logic? Să vedem. Scriam la sfîrşitul primei părţi a campionatului (în nr. 32 al revistei noastre), în materialul „Poate ajunge Galaţiul o regiune fruntaşă în fotbalul românesc?", **în paragraful intitulat** „Progresul Brăila plăteşte tributul" **că** „Acum, la sfîrşitul turului, clubul Progresul a luat o serie de măsuri hotărîte: au fost suspendaţi pe doi ani jucătorii Militaru, Neacşu şi Buterez iar Zgardan a fost suspendat pe 6 luni. Măsuri energice dar, se pare, destul de tardive... Lipsa de operativitate a conducerii clubului, dezinteresul manifestat, au fost „plătite" cu un tribut usturător".

Acum, după retrogradare, o nouă serie de măsuri „exemplare", prima dintre ele fiind (culmea ironiei) suspendarea lui Zgardan — a cîta oară?!! — precum şi a lui Banu şi Ionescu, fotbalişti cu un moral neacceptabil.

Fără să mai lungim vorba — faptele sînt fapte, Progresul a retrogradat şi va trebui multă muncă pentru reîndreptarea acestei echipe — vrem să amintim două lucruri:

1) Acum un an, sub conducerea antrenorului Stanciu, Progresul Brăila a terminat campionatul „cu toate pînzele sus", făcînd o bună impresie prin jocul său tehnic şi destul de spectaculos (vezi meciul cu Progresul Bucureşti, disputat pe stadionul Dinamo). La începutul acestui campionat, antrenorul Stanciu a fost — probabil în semn de „gratitudine" — îndepărtat. Lipsa sa s-a resimţit din plin.

2) Ştim că la Brăila există o sumedenie de tinere talente care bat la poarta afirmării. Nu este oare cazul ca tovarăşii din conducerea echipei Progresul să încerce cu ei redresarea acestei echipe?

Am ajuns şi la suprema decepţie a iubitorilor fotbalului din regiunea Galaţi: nepromovarea Siderurgistului în categoria A.

Dacă Siderurgistul ar fi promovat în prima categorie, sîntem siguri că multe din deficienţele de fond ale fotbalului gălăţean ar fi fost trecute cu vederea. Aşa însă se „dezgroapă" totul.

Antrenorului Ion Zaharia, bunăoară, care are totuşi meritul de a-şi fi adus echipa pe locul II — şi obţinerea locului II este şi ea o performanţă — i se găsesc, retroactiv, nenumărate vini. „Este prea autoritar, uneori dur, nu ştie să discute cu jucătorii, faţă de Neagu a fost ranchiunos etc".

La această oră ni s-a spus că secţia a hotărît înlocuirea antrenorului Zaharia. Măsura reaminteşte uimitor „cazul Teaşcă", de la Iaşi, cînd dintr-un conflict antrenor-jucător a fost îndepărtat antrenorul. Şi urmările se cunosc.

Descurajată prematur, cu un moral (omogen la început) care s-a „fisurat" (vezi cazurile Neagu, Ioniţă, Costache, Bretan), **echipa n-a avut nici pe plan potenţial „benzină" pentru sprintul final.**

Poate că va avea la anul!

M. POPESCU